

Dobrý den milá poroto, zdravíme Vás ze zachumelených Horních Heřmanic

1. Úkol: Náš maskot se jmenuje **CHYTROLÍN A MÁ POD KLOBOUKEM.** Pracovali jsme na něm 2 dny, o práci jsme se dělili a spolupracovali. Krabice, temper.barvy, nůžky, tužka na točení kudrlin. Klobouk kaširoval 2 dny Vojtík, týden schnul a poté ho domaloval.

Je to náš kamarád a chodíme se k němu radit a vysvětlujeme mu, co nás čeká, co a proč děláme... Nejprve jsme se nemohli dohodnout, co by mělo být naším maskotem. Poté p. uč. Navrhla, že by to mohl být náš kamarád a pak už začaly nápady chodit a na podobě jsme se shodli. Chytrolín se s námi přemísťuje a má své místo i na okně v šatně, kde jsme udělali „okénko pro rodiče“, kde je informujeme o Poháru vědy. S dalšími úkoly nám už radil a pomáhal náš Chytrolín.

2. **VLAŠTOVKY** – při tomto úkolu jsme zapojili všechny kamarády ve školce a také rodiče a prarodiče!!! Čili jak řekl Chytrolín – pro všechny od 2 do 99 let!

Nejprve jsme skládali samy s paní učitelkou. Při odpoledním odpočinku, kdy nejmladší „dvouletáci“ spali a my mohli v klidu skládat. Jinak nám vše berou a my se pak zlobíme. Chytrolín nás nabádal k trpělivosti. Popravdě, moc nám nešel ohýbat papír. Lépe se nám skládalo z **měkkého** papíru (do kopírky), než ze čtvrtky. Zjistili jsme, že barva papíru nám nevadí, je to stejné. Postupně se do skládání vlaštovek zapojili celé rodiny, protože děti vyprávěly a Chytrolín informoval. A tak jsme se dozvěděli, že někde se skládalo se zaujetím a radostí a návody se hledaly na internetu. Chtěli by jste vědět kolik se nám sešlo vlaštovek? 56 a z toho 19 typů. Takže letecké závody měnily podobu. Jednoho dne jsme řekli prostě stop a počítali a třídili. Nejprve jsme vytvořili letiště. Poté nám paní učitelka řekla, ať je roztrídíme podle typů a to už nám trvalo. Některé byly podobné a přeci jiné, ale zvládli jsme to!!! Lépe nám létaly v tělocvičně a ve třídě. Venku nám totiž buď chumelilo, nebo pršelo. Tak nám padaly. Jen ty z tvrdého papíru na tom byly o něco lépe, než zvlhly. Lépe nám létaly – jak řekly děti – ty dlouhé a hubené. Nejdříve jsme je házeli do země. Tak nám paní uč. ukázala a připomínala horní oblouk, hned to bylo jiné. Děti samy říkaly, „ škoda, že není vítr, to by letěly“!!! Pak se nám stávalo, že jindy létaly ty s tím těžkým motorem. Hodně záleželo na hodu. Co bylo důležité „letecký den“ nebyl jen jeden a užívali si ho všichni!!! Nejděší let:

Složitá letadla byla hezká, dala práci, ale létala nejhůř.

3. **RAKETA** - s odpalovací rampou nám musela pomoci paní učitelka. Popravdě, dělalo nám problém motat papír do ruličky. Holky byly šikovnější a tak klukům pomohly. Rakety jsme si sami dotvořili a domalovali.
- Nám 5letým až 6letým dětem rozhodně lépe šlo – létání brčkem. Na dupání – buď málo a nebo moc a odkopli jsme to.
- Na oba typy letů jsme rakety postupně zkracovali. Nejprve byli 30 cm a to moc nešlo, pak jsme postupně zkracovali, až jsme se dostali na 5 -7 cm a ty nám létali nejvíce. Brčkem jsme je vyfoukli až ke stropu všichni. Před tím ne. Do dálky do 3 – 5 m.
- Foukat brčkem se nám moc líbilo. To my umíme. Ale přes PET láhev, nám dětem to moc nešlo. Čím větší láhev (měli jsme 3, tak horší). Paní uč. nám to ukázala, raketa letěla. Zkoušeli jsme my, ale podařilo se jen občas. A dolet nebyl velký. Drželi jsme hadičku, když dupla paní učitelka, tak letěla do výšky i do dálky. Nám to prostě moc nešlo. Ale snažili jsme se. A protože paní uč. viděla, že jsme byli smutní, tak navrhla, že si vyrobíme velikou raketu. Takže byla nejen raketa, ale i helmy pro nás všechny, vysílačky... hrajeme si na kosmonauty, prohlížíme knížky, encyklopedie, děláme výstavku. Paní uč. je naše Řídicí centrum a my s ní vysíláme. To nás moc baví.
- A? Nezůstalo jen u rakety, i letadlo jsme si vyrobili. A vše jsme pak předvedli na dětském karnevalu, vyrobili vlajky, rozhazovali hvězdný prach. Takže od Vašeho úkolu jsme se dostali, až jsem. Ale snažili jsme se a všichni nás moc chválili, i Chytrólín. Poletíte s námi do vesmíru?

Zdraví Heřmánci – Horní Heřmanice a p. uč. Cacková